

SLOVENEČ.

Oznanila.

Za navadno dvestopno vrsto se plačuje: 5 kr., ktera se enkrat, 8 kr., ktera se dvakrat, 10 kr., ktera se trikrat natiskuje; večje pis-menke plačujejo po prostoru. Za vsak list mora biti kolek (štempelj) za 30 kr.

Rokopisi sene vračajo.

„Živi, živi duh slovenski, bodi živ na veke!“

Nar. pesem.

Št. 38.

V Celovcu v torek 2. aprila 1867.

Tečaj III.

Naša opozicija. *)

Iz Gorenškega.

Žalostna pa resnična prikazen je, da je prosta beseda postavne opozicije v Avstriji zopet v nevarnosti in da lojalna, za blagor države vneti opozicija ne sme govoriti kakor bi rada. Ponavljajo se časi Schmerlingovi! Žalostno je, da se prvakom vedno zvestih Slovanov, ki se po resnem in vestnem prevdarjanju ne morejo sprijazniti s politiko barona Beusta, ravno zaradi tega popolnoma postavnega nasprotstva podtikajo naklepi nevarni. Zvestoba Slovanov je preveč utrjena, da bi bilo mogoče po pravici jim pri-sojevati take naklepe.

Poglejmo malo; kakošna da je naša opozicija?

Komu nasprotujemo? To je prvo vprašanje, ktero naj tukaj na kratko razjasnimo, da se razkropijo napačni predsodki. Kakor smo mi Slovani vedno bili za veliko mogočno Avstrijo, ravno tako nas obhaja ta srčna želja tem bolj zdaj, ko vidimo, da ji pretijo nevarnosti od vseh strani. Vdanost in zvestoba naša do visocega prestola je brez madeža čista; povdarjal jo je presvitli vladar sam v patentih, s kterimi so bili razpuščeni zbori česki, moravski in kranjski. Naše nasprotstvo ni tedaj v nobeni dotiki s cesarskim prestolom, ono je le obrnjeno proti sistemi, ktero hoče vpeljati minister Beust v Avstriji. Ta sistema je dvalizem ali raztrganje Avstrije v dve državi: v madjarsko in tako imenovano „Cislajtanijo.“ Avstrije ni več! Žalostno bi bilo, ako bi baron Beust lojalno opozicijo zatrl s silo. Naprej lahko rečemo, da to ni prava pot, in njemu še najmanj koristna. Ako se z lepo ne moremo poravnati, s silo ne bode šlo! A ne samo vsi Slovani smo nasprotniki Beustovega dvalizma, tudi previdni Nemci vidijo v dvalizmu veliko nevarnost za Avstrijo. V dokaz podamo tukaj le nekoliko stavkov iz članka Šuzelkove „Reform-e“, ki ima napis: „Za Avstrijo gré.“ Ona pravi: Za Avstrijo gré, kot za celoto, ne pa za Avstrijo in Ogersko vsako posebej. Ako hoče obstati Avstrija, obstati mora kot zedinjena moč, kot država; razdelitev v dve polovici ne ustanovi zedinstva, temveč razdeli moč in vstvari slabost. Dvalizem nestvaridržave, ampak on jo razdira v dve državi. Čem samostojnejši pa ko ste ti dve državi, druga poleg druge, tem bolj bode spodkopavala druga drugo.

Slovanom avstrijskim gré še posebno za Avstrijo, oni so pripravljani mnogo žrtovati državi, nikakor pa nočejo, da se žrtujejo drugemu delu države. Kdor je v resnici za Avstrijo, kdor ni zaslepljen, čegar srce ni že leseno, ta mora in bode tudi spoštoval pravične zahteve Slovanov.

Koliko pa nas je nasprotnih tej sistemi? — To je drugo važno vprašanje, na ktero se najbolje in najkrajše odgovori s številkami. 20 milijonov Slovanov in Romanov je zoper to, tedaj velika večina. Ozi-rjamo pa se le v dežele takraj Litave v tako imenovano „Cislajtanijo.“ V nasprotju proti ministerstvu Beusta vidimo najmo-goč-

*) Ta članek v „Nov.“ je kaj važen in času pri-meren, zato ga prinese tudi „Slov.“ Vredn.

nejše dežele: Česko (Pemsko), Moravsko, Galicijo, ko skala zveste nemške Tirole in pa našo kranjsko deželo. Vse te dežele štejejo v svojih deželnih zborskih 596 poslan-cev, in jih pošiljajo na Dunaj v državni zbor 129. Druge dežele, ktere ali naravnost podpirajo ministerstvo ali pa mu niso ravno nasprotne pa ga vendar ne podpirajo, štejejo 436 poslancev in jih pošiljajo na Dunaj 73. Jasno je tedaj, da so najimenitnejše dežele takraj Litave nasprotne sistemi Beustovi!

Zakaj nasprotujemo? To je tretje in najvažnejše vprašanje. — Vse gori omenjene dežele bile so zastopane v shodu federalistov, ki je bil 15. svečana na Dunaji. Tam so se pogovarjali prvaki teh dežel in dogovorili so se do celega. Adrese, ktere so sprejeli zbori v Pragi, v Brnu, v Insbruku in v Ljubljani, razodevajo eno in isto misel. Tudi v Levovu bila je predložena enaka adresa; ali gališki zbor dal se je preplašiti po raz-pustu českega, moravskega in kranjskega zbora in je zoper svoje prepričanje to adreso zavrgel. Zdaj se Poljaki kesajo. Ako-ravno sta bila zbora moravski in kranjski izrekla, da volita brez odloga za državni zbor, in je prvi volitve celó dovršil, vendar je vedel baron Beust doseči njihovo razpuščenje. V njihovih adresah bila je izrečena prošnja, naj visoka vlada razpravo z Ogr-predloži ob svojem času tudi deželnim zborom, kakor je bilo tudi obljubljeno v cesarjevem manifestu od 20. septembra 1865. Takrat bilo je rečeno, da bodo imeli de-želni zbori enakoveljaven glas o pogodbi z ogerskimi deželami; adrese deželnih zborov, ktere smo imenovali, povdarjale so to zagotovljeno pravico in deloma prosile, naj se jim varuje ta pravica; ali čujte; na-sledlek je bil — da jih je minister Beust za razpuščenje priporočal, in dosegel ta svoj namen.

Pisatelj teh vrstic po resnem in vsestran-skem prevdarjanju ne more najti, da bi bila pot, ktero je nastopilo sedanje ministerstvo, prava pot, da postane Avstrija velika, mo-gočna, kakor jo želimo. Poprej omenjene dežele izrekle so po večini svojih deželnih zborov tudi svoje misli o silni nevarnosti razdvojenja Avstrije, kajti ta razdvoj do-zdeva se omenjenim zborom škodljiv za Avstrijo.

Po resnem prevdarjanju še le stopili so najimenitnejši možje zvestih slovanskih dežel in ko skala zvestih nemških Tirol v opozicijo (nasprotstvo) proti sedanjemu ministerstvu, kajti njih trdno prepričanje je, da baron Beust, tujec v našem cesarstvu, ne pozná avstrijskih razmer toliko, kakor bi bilo treba jih poznati, da bi vedel, da ni na pravej poti do sreče in blagra Avstrije.

To je vzrok naše opozicije, pri kterej imamo — še enkrat naj bode rečeno — blagor Avstrije morebiti bolj pri srcu ko mar-sikteri, ki podtika tej pošteni in postavni opoziciji Bog vedi kakošne namene! Gotovo ne bije v prsih teh mož, ktere nahajamo v opoziciji vsaj nič manja ljubezen do Avstrije, kakor v prsih g. barona Beusta; to bode menda vsakdo priznal. Kjer po svoji spre-vidnosti ne vidimo državne koristi, tam mo-

ramo stopiti v postavno (lojalno) nasprotstvo, kajti proti svoji vesti ne moremo. Zdaj Bach, zdaj Schmerling, zdaj Belkredi, zdaj Beust — pa vsak drugače! Kaj je tedaj pravo v tej zmešnjavi! Najbolj lojalni človek se mora dandanes zbegati po takem nepre-stanem spreminjevanju vladine sisteme, in nobeno čudo ni po takem, da je danes na-sprotnik vlade, ki jej bil včeraj je zvest udan, in tako narobe!

To je na kratko povedano opozicija fe-deralistov proti ministerstvu Beustovemu. Naj se ne prezira ta faktor, ali celó s silo zatira; mogočen je že zdaj in bode tudi ostal za naprej, naj se zgodi, kar hoče. Kon-čam ta članek s srčno željo: Bog okrepcaj bolno našo Avstrijo!

Slovenske dežele.

Iz Celovca. (Volitve; mestni odbor; novo društvo; rekrutba.) Slovanske de-žele: Češka, Moravska in Kranjska so se slavno obnašale pri novih volitvah. Že več-krat smo povedali, kako so nasprotniki naši delali na vso sapo, da bi baronu Beustu in njegovej politiki pridobili v deželne zbore več prijateljev. Na Kranjskem jim to pri vseh neuslišanih agitacijah ni šlo srečno iz-pod rok; po vseh časniki se svetu naznanja, da so Slovenci na Kranjskem stali nepre-makljivo in terdno kakor njih sive skale. Na Češkem in Moravskem je sicer naša stranka padla in zmagala Beustova, pa le tako, da je nekaj velikih posestnikov se iz-neverilo in volilo za Beusta: naroda pa niso zamogli zmotiti in napeljati na to, da bi ne ostal mož-beseda, narod je povsod volil svoje poprejšne poslance in ob-sodil Beustovo politiko. Le nekaj glasov več bode vladina stranka v Pragi in Bernu imela, v Ljubljani pa ostane naša narodna stranka v večini. Radovedni pričakujemo, kaj počne zdaj visoka vlada in kako se bodo obnašali ti trije deželni zbori? — 3., 6. in 8. aprila bodo volitve za naš mestni odbor; prva skupina voli 3, druga dva in tretja 3 nove odbornike. Druga leta nismo čutili nobene agitacije, vse je nekako spalo in bilo mrtvo, — letos se pa kaže neko bolj živo agitovanje. Časniki in posebni oklici priporočajo svoje kandidate, pa tudi zbori se napravljajo, v kterih se posvetujejo za-stran novih volitev. To je vse hvale vredno in kaže, da se ustavni duh bolj in bolj oživlja. Da bi si le tudi značajnih, izvedenih in poštenih mož poiskali! — Mesto naše šteje že precej raznih društev, ki podpirajo in pospešujejo razne dobre namene. Spet se snuje novo društvo, ktereга namen bode, take reči, ki jih za vsakdanje življenje potrebujemo, družnikom prav dober kup priškerblje-vati. Pravila so že poterjena in ljudje se vabijo, naj jih prav veliko pristopi. Res! vse hvale in podpore vredna naprava. — Pri letošnjem novačenju je nekaj učencev latin-skih in realnih šol ostalo, — pa skorej vsem je dovoljeno še daleč v šolo hoditi, le v šolskih praznikih bodo poklicani, da se ka-kih 5—6 tednov vadijo ali eksercirajo.

Δ Iz spodnje rožne doline. Kaj in kje je „Svetnja vas“? Med drugimi č. gg. kandidati za letošnji deželni zbor v Celovcu bil je slovenskim volilcem priporočen tudi g. St. K., župan in posestnik v Svetnjej vasi. — Pa kaj in kje je mar ta vas s tem čudnim imenom? Čujte le! Vrednik vladne „Klagenfurtarice“ spremenil jo je po stari birokratični navadi, po kateri se mora vsako slovensko krajno ime prekerstiti v nemško, in v sladkem upanju (?), da nemško ime bode znano povsod, spremeni Svetnjo vas v nemški „Heiligendorf“. Pa za božjo voljo, kje je ta „Heiligendorf“? Vedeti mora za njo isti vrednik; pri nas živa duša ni še slišala od njega, dokler da je čudno spremembo doprinesel in nas Svetinjčane za „heilige“ (svetnike) posvetil. Pač nam je znano slovensko ime, katerega smo navajeni od nekdaj. To ime je znano tudi drugod med ljudstvom; znano bi imelo biti zato tudi poštnim uradnikom. Pa kaj? Ravno nek tak gospod ni hotel vedeti (da ni vedel, mu ne vzamemo za zlo) ne za „Svetnjo vas“, še celo za „Koroško“ ne. Zakaj ko od okrajne gosposke v T . . . na Primorsko-Goriškem uradno slovensko pismo prejme, napisano na „srenjski ured v Svetnji vasi na Koroškem“, „letzte Post Unterbergen, Bezirk Ferlach in Kärnten“ ga naravnost odda dalje na Ogersko, kjer je že drugi dan zagledalo Pešto, pa odtod, se ve da, zopet moralo marširati svoj pot nazaj.

Ali ni to velika zmešujava in sitnost? Ne bilo bi treba vsega tega po mojih mislih, ako bi se slovenska imena ne rabila samo od revnih kmetov med seboj za pečjo in po svojih domačih kotih, ampak tudi v javnem življenju, v pismih, po uradnih in drugod, ako bi se rabila tedaj zmirom in povsod tista in samo tista imena, ki so navadna med ljudstvom samim, ne pa imena, čudno

popačena in skovana, imena prostemu vaščanu celó neznana.

Ali slovenskemu imenu je bilo pridjano tudi nemško ime poslednje pošte in okraja. Kaj je neki poštnega uradnika tako oslepilo, da še nemških imen videl ni? Morebiti da mu je slovensko ime tako v oči zabodlo, da brati ni znal; mislil si je, da tako odpravi slovenske napise! Pa tudi v Celovcu se menda taka godi; videl sem v čitavnici valjati se časnike s slovenskimi napisi, naj jih dotični naročniki iščejo, kjer koli hočejo; menda kar s slovenskim napisom dospje na celovsko pošto, vse se pošlje v čitavnico, ako ravno sliši na Žihpolje, v Medgorje itd. . . . Kdaj se bodo uradniki s slovensčino bolje sprijaznili?

V Ljubljani 27. marca A. B. (Volitve.) Slavno so se osvetlili pred vsem svetom vrli kmečki volilci na Českem in Moravskem in tudi v mestih na Českem. Le na Moravskem jih je v mestih 7 odpadlo. Po sporočilih iz dežele so tudi naši hrabri kmečki volilci se slavno na stran postavili svojim slovanskim bratom na Českem in na Moravskem. Slava!

Dozdaj imamo sporočila sledeča, ktera sem Vam tudi že telegrafično naznanil, in je hočem tukaj bolj natanko priobčiti.

Okolica ljubljanska itd.: Prišlo je 90 volilcev, dr. Bleiweis je dobil 87 gl., Terpinec 85 (predstojnik Pajk 5 gl., Košir 2, Sevnik 1 glas.

Postojna: Prišlo je 93 volilcev, dr. Kosta je dobil 91, Koren 91 glasov.

Kranj: Baron Cojz in prošt Kos sta bila enoglasno voljena.

Radolice: Prišlo je 50 volilcev, — Lovro Pintar je dobil 47 glasov.

Ipava: Prišlo je k volitvi v Postojno 45 volilcev in je dobil dekan Grabrijan 40 glasov.

Kar se viniške zgodovine tiče, to prepuščam zgodovinarjem. Da je Vinica svoje dni bila znameniti kraj od zdaj, to nam pričajo še stari kosci zidov, ki se še semtertje vidijo, to nam priča dalje oče Valvasor v svoji 3. knjigi, kjer Vinico celó v podobici predstavlja, to nam pričajo podzemeljske luknje, ktere nedaleč od ondote grajsčine Gušičeve (zdaj Fridau-ove) nahajaš. No sedanji slavni možaki niso v Vinici nič kaj važnega našli, Vraz, Kobé i. dr. komaj da spominjajo Vinice v svojih potopisih. Učeni zgodovinarji trdijo, da je viniška okolica „in illo tempore“ spadala s kranjsko deželo k ogrsko-hrvaški kroni. Da so se pozneje Kranjci s posebnim imenom pokazali med svet, kriva je tujčeva zvitost, ki je vsako južno-slovansko pleme s posebnim imenom krstila, samo zato, da s tem v vsakem plemenu probudi zanemarjenje in zanikernost proti drugemu — „tujem plemenu“. Žalibog, da se je to tudi izvelo! Tako so ti vetrnjasti modrijani narod hrvaško-srbsko-slovenski razcepili na kaceih dvajset narodov: Korošce, Štajerce, Vende, Slovence, Kranjce, Istrijance, Hrvate, Primorce, Slavonce, Graničarje, Dalmatince, Dobrovčane, Črnogorce, Hercegovce, Bošnjake, Sremce, Srbe, Bunjevce, Bačvane. Škoda, da to mnenje nima pravega temelja; podobno je mnenju tistega gospoda, kteri v Zagrebu še zdaj korenino starih Slovencev nahaja, pa misli, da je nekdanja velika Slovenija tudi Zagreb v svojem okrilju imela. Iličo si ta gospod iz ribniške ulice tolmači, ravno tako zagrebsko „novo ves“ slovenske korenini pripisuje, ker je „ves“ staro slovenska beseda. Mogoče da je kaj resnice v teh stvaréh, posebno če govor hrvaških kajkavcev na reščeto vzamemo, ki je kakor izrekan iz slovenskega; ali česar točno ne vemo, o tem se nočemo prepirati. Hrvaški pisci ravno nasprotno pripovedujejo. —

Vinica je v današnji slovenski javnosti sirota ničla. Pred nekaj leti, ko se je še starinska kultura kultivirala, ko se je bokal

Kamnik. Izvoljen je dekan Toman. Trebno. Voljeni so: Santo Treo s 112 glasovi gr. Barbo s 108 g. Tavčars 105; nasprotni kandidati dobili so: Fedransperg 30, Rozman (iz Mokronoga) 30, dr. Skedl 27 glasovi.

Novomesto: Voljen je Zagorc z 59 glasov.

Kočevje: Voljena sta Svetec in Kozler Peter s 47 proti 26 glasom, ktere sta dobila nasprotnika Kromer in Wenedikter.

Črnomelj: Kramarič je bil enoglasno voljen. Tedaj so na deželi vsi stari prejšnji poslanci zopet voljeni! Slava jim, Slava hrabrim volilcem!

Grozovit je bil boj v mestih. Ljubljana padla je po strašnem terorizmu vlade! Vložil se je velikanski protest. Volilcev še k volitvi niso pustili, ker se jim niso legitimacije poslale. Sploh godile so se čudne reči, ktere pišem prihodnjic.

Voljena sta uradniška kandidata Wurzbach s 326 in dr. Kaltenegger (finančni svetovalec) s 313 glasovi. Narodnjaka sta dobila: dr. Toman 298, dr. Klun pa 284 glasovi.

Protest proti tej nepravilni volitvi je temeljit in se bode gotovo ovrгла.

V Kranji je zmagal narodnjak Jugovic s 105 glasovi, nasprotnik Höffern jih je dobil 102! Slava vrlim Kranjcem!

V Trzinu zmagal je dr. Prevec, prejšnji poslanec, s 107 glasovi. Tudi tukaj je bil hud boj, nasprotnik dr. Gauster je imel 101 glas. Slava posebno hrabrim Kamničanom! Slavno, presvitlo je zmagala zopet Idrija in volila prejšnjega poslanca viteza Gariboldija. Ogromna Slava naj doni hrabrim Idrčanom! Oni so spletli najslavnejši venec, srce nas boli, ko mislimo na tužno Ljubljano! Tudi v Idriji so strahovali uradniki ljudi — a niso dosegli svo-

Viničana za 3 krajcarje „šajna“ pil, sol in tobak čez Kolpo pod pazduho skoro zastonj nosila, ko so v svojih malih tružicah „aufsegarji“ in „üblajtarji“ namesto „švercarje“ loviti, v vinskih sanjah po oblakih plavali, takrat je Vinica igrala vlogo (rolo), kot vsak drug kraj na Kranjskem, takrat je Viničan ponosno čez pečine na hrvaško stran gledal in Hrvatu s prstom v svoj „his“ (klet) mihal. Pri tacihi prilikah lila je tudi včasih vroča kri vnetega Kranjca in Hrvata, no brez kacega nasledka: Hrvat Viničanu roko poda, pa — mirna Bosna! In kako ne bi, saj oba živita v enem vido-krogu, oba zajemata vodo iz hladne Primorke — Kolpe, in oba ostajata pri vsem političnem kriku in viku hrvaškem in kranjskem le živa figura, neizobražena in revna. Ko je tevtonska „nadri-kultura“ vladala po Avstriji, takrat so Viničani romali z vatlom in pipci po Pruskeji, Švicarskeji itd. Čez par let pri-pihal je pa marsikteri ves razcapan in brez vinarja domu. Le z enim se je okori-stil: svoje bele nekdane hlače premenil je v kake „soldaške“ modre gege, ali s pisano prusko robo; glavo si je pokril s kacam škričevskim klobukom, in pa po neumsko je brbljal in kvasil laži, kterih je po Pruskeji celo torbico nabral. Bil je v pravem smislu „gebildet“, — le vedel ni nič! No še zdaj ta „weinitzer-wandlung“ ni jenjala, akoravno so Prusi pri Kraljevem Gradcu prav jasno pokazali, kaj so; po Českeji sploh pa so očividno svojo „bildung“ po revnih kmečkih bajticah djansko izveli. Vse to ne bode poprej je-njala, predno prosti narod družega pojma o izobraženosti ne dobi, in predno se mu kor-rist njegovega narodnega jezika ne pokaže. „Začel sem iti“, rekel je polž, ko je na pod-nožju necega visokega brega nazaj pogledal. Upajmo, da se je Šmerlingov „wir können warten“, vendar kaj k svojem cilju pri-maknil.

Rad bi vendar le prišel „ad rem“. Tedaj nekaj o pravem mojem potovanju v — Vinico. (Dalje pride).

Besednik.

Iz Karlovca v kranjsko Vinico.

Napisal Ljudevit Tomšič.

Pač da ni noben moment v človeškem življenju tako ugoden, kakor potovanje v kraj, katerega so si oči že poželele, po kterem, akoravno v njem rojen, vendar le že davno nisi zemljice tlačil. Tako je bilo z mano. V sedmih letih, modruje naš kmet, spremeni se vsaka stvar na svetu; a jaz misleč, ni li se morebiti tudi v mojej domo-vini ta pravična izreka vresničila, vdarim jo v letošnjih počitnicah iz belega, s polževim zidom ograjenega Karlovca, proti kranjskeji Vinici. Komur je znana ta pot, gotovo si bode pomislil: I kaj se neki da pisati o tem potovanju, saj ne traja več ko dobrih 5 ur? — No temu ni tako! O vsacem koraku, mislim jaz, ki ga človek po pisanej na-ravi stori, modruje naj in misli; večkrat se tudi na pustem mestu dobra mladika najde! Morebiti tudi jaz s svojim potovanjem kako zanimivo ali vsaj kratkočasno povem.

Vinica je majhen trg na Dolenjskem. Leži na meji Kranjske in Hrvaške; treba se je le čez Kolpo prepeljati, pa stojiš na „ustavnej“ zemlji. Ni se čuditi, če večkrat iz bližnjih Pribanec kak hrvašk glas zagro-mi in če se navadni bogmejci hrvaški ni za dlako po obleki ne razločujejo od Hrvatov. Tak glas v Vinici ni nenavaden; saj so Viničani z bližnjimi Pribančani, Bosančani, Selčani, Bosiljevčani i. t. d. v tako ozkeji zvezi prijateljstva in bratinstva, da se bolj razumejo, kot mnogi Hrvati sami med sabó. Če obhaja Pribančan svatbo ali krstitko, mora Viničan — „Kranjac“ — za mizo se-deti in celi večer veselo osodo z bratom Hrvatom v enakej meri deliti. Viničan mu bratovsko ljubezen vselej bratovsko vrača.

jega namen! Še enkrat Slava vrlim Idrčanom!

V Postojni padel je žalibog baron Schloissnig in zmagal Obreza. Postojnci vložili so protest.

Kupčijska zbornica volila je enoglasno dr. Tomana in dr. Klun-a.

Sporočila še nimamo iz Novomesta in iz Kočevja. Naznamim vam to prihodnjič.

Tedaj je večina gotovo naša, ker je zdaj 21, že znanih naših! Slava posebno kmečkim volilcem!

V Ljubljani. 29. marca. A. B. (Volitev ljubljanska; ostala mesta in trgi; veliko posestvo; komentar k „prosti“ volitvi.) Ker mi je znano, da vam je o volitvi že nek drug g. dopisovalec blizu Ljubljane poročil, prihranim si jaz to za prihodnjič in hočem nabrati natančnih statističnih dat (števil) o tej „prosti“ volitvi. Telefonično sem naznanil izid volitev v Kočevju in Novomestu.

Padla sta narodnjaka Sovan in Ravnikar samo za 4 glasove. Povsod se je protest vložil zaradi nepostavnosti, posebno v Novomestu so se godile čudne reči!

Veliko posestvo je volilo včeraj 10 poslancev se ve da „ustavoljubov“, namreč: baron Apfaltrern-a, grof Margheri-a, grof Coronini-a (pravijo, da bo ta mož naš prihodnji deželni namestnik; zdaj ima to službo v Solnogradu), Langer-ja, Kromer-ja, Dežman-a, Rudeža Fr., baron Rastern-a, Savinscheg-a in grof Thurn-a. Izvrgli so tedaj 4 svojih prejšnjih poslancev! Čudna doslednost! Vsled ljubljanske volitve bilo je ljudstvo jako razdraženo. Zvečer se je zbiralo kar v trumah v gosposkeji ulici okoli stanovanja državnega namestnika Bacha in hotlo po vsej sili mu napraviti mačno godbo. Prošnjam in prigovarjanju poslancev dr. Toman-a in viteza Gariboldi-a je bilo komaj mogoče mir zdržati. Kamor se je pogledalo — vse polno vojaških patról, žandarjev in policajev; vojakov je bilo pripravljenih v kosarni en batalijon in ena baterija topov! Ljubljana je bila — zadovoljna, tako je namreč rekla drugi dan „Laibacherca“. Dežmanu so bila po noči okna pobita; sicer se mir ni kalil, za kar se imamo zahvaliti le omenjenima poslancema!

Iz Gorenškega. (Volitev.) Stranka „prokletih grabelj“ je, kot pred prvo volitvijo, tudi sedaj nekega prijatelja svojega — nekdanjega poslanca — v naš kraj poslala izbiralca na limanice lovit. Prva pot mu je bila v Kranjsko goro. Tu je neki s prilizovanjem in pijačo hotel ljudi v svojo mavho dobiti, ali ker nič opravil ni, jo zopet potegne, od koder je prišel. Sedaj se napoti tudi v Bohinj. Omenjenih pripomočkov se je zopet tú poslužil. Ali vrlji Bohinjci se za njegovo sleparijo še zmenijo ne. Kratko mu rekó, da se bodo o volitvi že z Blejci pomenili. Zatorej v Bled odlazi, kjer nekega uradnega briča najme in ga goni od srenje do srenje okoli izbiralcev ter jim napové, naj se vsi v nedeljo (24. marca) popoldne ob treh v g. V — jevi gostilnici v G. smidejo, kjer se bodo s gospodom B. o gozdni homatiji nekoliko pogovarjali. Pa ta nih homatijah nekoliko pogovarjal. Na „gozdna homatija“ je bila le brgón, na katerega je Bog ve kakove ptiče loviti namerjal. Ali glej! tu jo je g. B. zopet dobro našel! Razun enega ni bilo iz celega našega kota nobenega izbiralca nazočega pri tej „gozdni homatiji“. Pa še ta edini je le iz radovednosti prišel. Izbiralce duhovne je pa k tej „homatiji“ popolnoma pozabil povabiti; — pa, saj ni tudi čuda, ker se jih naši nasprotniki bolj bojé, kot „ta zeleni križi! Pri vseh teh priklah v Kranjski gori, v Bohinju in Bledu je udrihal najpred po prečastiti naši duhovščini in drugih pravih rodoljubih. Podtikal jim je vsake baže reči, kakor n. pr. da so za tlako, desetino, večó štibro itd. Nadaljeval je, da sedanji deželni zbor ni za to, da bi vero [brani], da vera

ni v nobeni nevarnosti itd. Razodeva in hlina se na dalje, da ga je na svét deželnega glavarja Bach-a sama ljubezen do Gorenjcev k njim pripeljala, da bi nevedne ljudi podučil, da pri volitvi kam ne zabredejo. Pa mi Gorenjci še od tistega časa njegovo gorečo (!) ljubezen do nas dobro poznamo, ko smo ga v Radoljci za okrajnega predstojnika imeli. — Tudi se baha, da je sam kmetiškega stanú, da so mu vse njih zadeve, nadloge in zadrege dobro znane, da ima tudi brate, ki še dobro pisati in brati ne znajo. (To je lepo! Vr.) Pa volilci so le stali kot sinja skala, — ali srce mu še ni v hlače padlo! Čakal je v Radoljci dne volitve. Tu začne ravno zadnji trenutek pred volitvijo svoje navadne otrobi z nova vezati. Na vse pretege jim za poslanca priporoča okrajnega predstojnika, tako imenovanega barona W., ker le ta je tisti edini, ki jih zámore vseh zadreg oprostiti. Pa vsi izbiralci se mu zato s tem prav lepo zahvalijo, da mu eden za drugim hrbet obrnejo ter v volilno dvorano odijejo, šepetaje in godernjaje to in uno. Volili so zopet rodoljubnega g. Lovro Pintar-ja ravno tako enoglasno za poslanca kot pri prvi volitvi. Vršila se je ta volitev kaj izvrstno. Veselje med izbiralci je bilo nepopisljivo. Le vladin komisar je od začetka in na konci volitve svoje „figure“ nekoliko uganjal, ali gospod Pintar so mu v vsakem obziru prav temeljito in krepko jezik ustavili. — Pri tej važnej priliki, vrlji Gorenjci, ste se zopet kaj možato obnašali. Slava vam!

Prej pa, ko to končam, naj še nekaj omenim. Ker se pri prvi volitvi nič na to gledalo ni, ali ima vsak izbiralec svojo povabilnico pri sebi ali ne, sta jih túdi sedaj dva doma pustila. Ali pri vsem tem, akoravno sta volilna komisija in volilni zapisnik izbiralcev natanko pričala, da imata oba pravico voliti, jima dotični uradnik vendar ni pustil voliti opiraje se na postavu. Kaj bi se bilo kaj zgodilo, če bi bili okrajnega predstojnika, ali kakega njemu enakega volili?

K sklepu volitve se naš vrlji g. L. Pintar prav jedrnatu zaupanje možatih Gorenjcev volilec zahvalijo in priporočujejo, naj jih v tem težavnem poslu podpirajo. Volilci jim pa enoglasno „živio“ in „slava!“ zakličejo. Tako je gotovo prav in lepo. Slava tedaj vsem skupaj! Srenjčan.

Iz Postojne. ??? (Volitve so končane! Večina je zopet naša!) 26. t. m. prišli so sem volilci ipavskega in idrijskega okraja na vse zgodaj, zakaj že ob devetih zjutraj so začeli voliti. Prišli so nekteri volilci po 10 in še več ur daleč, prišli so vsi, razun enega in lepo, možato volili g. dekana Grabrijana, svojega prejšnjega poslanca; od 45 glasov je dobil 40, med tem ko je imel zadnjič le 30 gl. Sicer so volilce ipavske in idrijske spreobračali za družega kandidata, za Bozicija, visokega uradnika v Ljubljani; pa ni slo! Ponujali so menda nekemu volilcu iz Godovič 10 gld., vožnjo in hrano tje in sém zastonj — pa pošteni možak ni nič vzel. Prišla sta ta dan celo 2 uradnika, eden iz Ljubljane, drugi iz Idrije, za vladinega kandidata volilce obdelavat — pa zastonj.

Po tej volitvi so nastopili volilci okraja postojnskega, planinskega, senožeškega, bistriškega in loškega; tudi te so uradniki, posebno predstojnik logaški, obdelovali, da naj volijo nove poslance, ker prejšnji so zavrženi. Pa malo je izdalo! Notranjce ne bode še vsak uradnik predelal, preveč se spoznajo in hočejo ostati Slovenci in ne se uklanjati vsakemu uradniku. Vlada je postavila samo enega kandidata za ta kraj, namreč logaškega predstojnika Ogrinca. Da je bil zopet iglasno izvoljen, ko popred, se samo po sebi razume. Nemškutarji naši sami so se čudili, da vlada tacega kandidata postavlja, kateri je vse bolj ko priljubljen pri ljudéh, katerega se ali bojé, ali pa ga sovražijo, ali zaničujejo. Izmed 93 glasov sta

dobila 91 ljubljanski župan dr. Kosta in Matija Koren, prejšnja poslanca. Veselje volilcev je bilo veliko; enoglasno je bil storjen sklep, ki stoji v naslednjih vrsticah:

„Še enkrat, še dvakrat, še trikrat
Nam bodo možé zapodili;
Še štirkat, še petkrat, še stokrat
Jih bomó le tiste volili!“

Danes 27. je pa bila borba vse drugačna. G. Karl Obreza je pripeljal zopet kaci 140 privržencev. Mi ponižni Postojnci in pošteni Ložani, kaj smo hoteli? Vlada je samo Postojncem zbrisala čez 80 glasov, Ložanom tudi veliko; zakaj Vrhničani so volili do 3 gld. davka, Postojnci in Ložani pa le do 10 gld. Tedaj je bila danes borba tudi le na videz! Razveselili so nas pošteni, domorodni Ložani. Prišli so skoro vsi, s tribojno zastavico na prvem vozu, na kateri je bilo zapisano ime narodnega kandidata bar. Schloissnigga. Pred glasovanjem sta trg Postojna in mesto Lož pritožbo vložila, da so jima nasproti Vrhničanom pravice prikračene iz zgorej omenjenega vzroka. Pri volitvi se je pokazalo, da so uradniki vsi dobili od vlade naročilo glasovati za vladinega kandidata; vsak se je pomuzal temu enoglasnemu glasovanju; pa kaj hočejo uradniki, ker nasprotovati ne morejo ex offo-volitvi! Vrhničani, se vé, so vsi glasovali za svojega župana; le zgodilo se je, da je eden imel po dva, tri, tudi štiri liste v rokah, in potem glasoval; tudi hlapci in vozniki so glasovali za druge, ki so doma ostali! In zoper tako nepravilno, grdo ravnanje so zopet protestovali Postojnci in Ložani. Tudi se mora opomniti, da se razume toliko število prišli Vrhničanov, ker so neki imeli prosto vožnjo sem in tje, in še vsak en gld. za pot. Kmet pa rad gré, da le pije zastonj; še nek Postojnsk kmet je zato glasoval za Obreza, da mu bo piti dal! Potem se razume, kako je mogoče, da je Obreza dobil 183 glasov, Schloissnigg pa le 107.

Pa potolaženi smo lahko, da je drugod zmaga naša, in da je zopet le večina naša v zboru. Tudi je rekel Obreza našemu županu, da bode vedno z narodnimi poslanci glasoval, kar bi mu iz srca svetovali, ako hoče v smislu volilcev delati. Kaj bode Beust rekel? Naj se le veseli svoje zmage!!

Iz Maribora. (Dobro je poslušati zvon na obe plati!) Slavno vredništvo naj mi dovoli, da par besedic spregovorim vsled „Posnetka iz prijateljskega lista“, katerega „Slovenec“ v št. 33 navaja.

Res bitko je za nas mariborske duhovne, da nam od vseh strani le grenke doletavajo. Velikonemci nas „ex offo“ čertijo, kakor so to pred dvema letoma očitno pokazali in še pri vsaki priložnosti kažejo, ter nimajo v svojem besedniku izrazov bodečih zadosti, s kterimi nas bi česali po svojih časnikih; zdaj pa še tudi naš „Slovenec“ meče svoje bombe po nas — brambe pa nimamo nikjer nobene! Slovenski svet si bo mislil, ako bi nas po imenovanem dopisu soditi hotel, da smo res ob vso vero in značajnost (?) — zgolj najemniki in egoisti. Pa zagotovim bralce „Slovenčeve“, da je g. K. . . . ser gledal tukajšne religioze in družbine zadeve le s kalnimi očmi, sicer bi, ako je poštenjak, take karikature o nas narisati nikakor ne bil mogel. Kdo zámore reči, da v naši stolni cerkvi ob nedeljah še 100 ljudi pri pridigah ni! — Res, da je v tej zadevi precej žalostno pri nas; pa saj, žalibog! tudi drugod v tej reči nič kaj boljše ni. Ako pomislim, kako je Celovška stolna cerkev pred 12 leti pri pridigah prazna bila (kako je zdaj obiskovana, ni mi znano, pa javaljne je kaj bolj!*), in ako večkrat v časnikih berem pritožbo iz bele Ljubljane, da so ondi pri nemških pridigah le Slovenci nazoči, Nemce pa da skoro lahko na perstih sešteješ, sodim, da je pri nas v tej reči še najmanj desetkrat boljše, akoravno se tajiti ne sme, da tudi tukaj premnogi za pridige ne marajo.

*) Zdaj je polna. Vr.

Med Slovenci bivajoči Nemci so si pač povsod in v vseh rečeh podobni kakor jajce jajcu! — Da bi tukajšni stolni pridigarji svojih dolžnost ne dopolnivali ter le „ekstemporizovali“, kakor g. K. pravi, to, za Boga! ni res, in kaj takega nobeden, ki jih navadno posluša, od njih rekel ne bo, in tudi reči ne more. V ptujih stolnih in drugih cerkvah sem slišal sloveče pridigarje, pa moram priznati, da mariborski v tem poslu v nobenem obziru za njimi ne zaostajajo. Da pa celo izvrstnemu cerkvenemu govorniku ne steče vselej tako, kakor po svoji pripravi sam pričakovati sme, kdo bi mu to že toliko zarajtal, da bi zato njega in še celó njegove nedolžne tovarše z madežem lenobe blatil in na veliki zvon obešal! — Nadalje pravi g. K., da med mariborsko duhovščino ni velike složnosti. Odkod pa g. K., ki je nas opazovati le malo priložnosti imel (redke je, ktere ga bi bil videl), to tako natančno ve? S katero mero je meril naše kolegijalno obnašanje? Menda s svojo prirojeno bavarsko, češ, ker nismo pivožeruhi in se po gostilnicah ne shajamo, že ne more med nami velike složnosti biti! Naj bi le resnicoljubno naše socialne razmere pogledal bil, moral bi spoznati, da smo si mariborski duhovni prijazni, da eden drugemu v potrebah radi, po svoji moči pomagamo, — akoravno brez „eklat“ — in se deržimo št. Pavlovih (?) besed: „In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus charitas.“ Ako pa g. K. kaj družega od nas ve, naj nam pa sprica!

Da večkrat omenjeni gospod našo pastirovanje ovaja ter nam toliko zaničljive namene prisouje, to pa še celo keršansko ni, to je, da več ne rečem, gerdo pa karakteristično za njega. Kje ima dokazov za svojo ostro sodbo?! — Radovedni smo, kako se bode gosp. Bavarec izpričal?

Iz Stajerja. (Zastran imena Slovenci (Slovenen) na Graški realki.) Dokaj omikanih Lahov, Francozov, Rusov itd. še sihdob ne ve, da se Nemci doma med seboj po domače imajo za „Deutsche“, ker so prvimi Tedeschi, drugim Allemandes, tretjim Nemci itd. Tako je tudi dokaj Nemcev bilo (in še je), kateri niso vedeli, da se mi doma imamo za Slovence, ker so nas navadno imenovali in še imenujejo: Wenden, Winden, Windische, kar pričajo stara in prestara imena Windisch-Graz, W. Feistritz, W. Mathrei, W. Larissa, Windischgarsten itd., kamor so se precej po preseljevanji narodov naši predstari bili naselili. Med Nemci, kateri niso vedeli našega domačega imena do Primičeve dobe, bilo je tudi dokaj njegovih znancev, graških dijakov itd. Še le leta 1812 so naše domače ime: Slovenec=Slovenci od njega zvedeli. Ta opazka se je 23/2 na koncu izpita iz cerkvene zgodbine mimogredé napravila, s pridanim šalnim prašanjem: kako staro je tedaj to ime? — namreč za tiste, kateri ga niso preje čuli ali brali. Le od tega imena in časa, kadar so jih neki Nemci na prvo čuli, je bil spomin, ne pa od nja prvega izvira ali od začetka naroda, ktere ga ni Primic ne rodil ne prvi krstil, kar zgodovina dovolj ve in pravi. Pri tem ne bi tedaj mračila kakšna tenja našega naroda, temuče le nevedneže in slabe tolmače. Z.

Ptuje dežele.

Prusija. Liberalci so v severnem parlamentu v manjšini proti Bismarkovi večini, kterej za svobodne naprave nič mar ni. — Sliši se tudi že govoriti, da bode Avstrija s Prusijo v nekako ožo zvezo stopila. — Kaj bo to!

Francoska. Velik prepir je zdaj zastran dežele Luksemburk. ki šteje blizo 200.000 ljudi večidel Nemcev in je holandski kralj

njen veliki vojvoda. Spadala je tudi k rajnemu „bundu“. To deželico bi si zdaj Napoleon na vso sapo kako rad pridobil in če bi jo tudi kupiti moral. In to se bo najbrže kmalo zgodilo, ker menda nihče nima nič zoper tako kupčijo. — Francoski vojaki so 16. marca zapustili Mehiko. Pravijo, da republikanci že mesto Verakruc obsedajo. Kaj bo z Maksom? — 1. apr. se svečano odpre velika razstava. Napoleon sam bo pričujoč ter govoril nekaj besed.

Rusija. Poljsko državno svetovalstvo je odpravljeno. — Časnik „ruska Corresp.“ sklepa članek o „vzhodnjem prašanju“ tako le: „Ali bomo mar tu le zmote in sleparije doživeli in da se bodo velike oblasti, nevošljive ena drugej, vedno med seboj pikale in tako z orožjem v roci gledale, kako se kristjani tam končujejo. Naša vlada še ni srčnosti zgubila in upa še, da se bode kaka sprava napravila“, itd.

Srbija. Knez se je 30. marca na parobrodu „nadvojvoda Maks“ odpeljal v Carigrad. Ob bregu je bilo postavljenih veliko srbskih vojakov, od katerih se je knez s prijaznimi besedami poslovil. Ravno takrat se je tudi razvilo veliko turško bandero na trdnjavi, kjer ima zanaprej zraven srbskega vihrati. Knez ostane kaci 10 dni v Carigradu. Morebiti se bo zdaj kaj gotovega zvedelo, kako bo z Bosno in Hercegovino!

Turčija se misli še dalje vojskovati. V Epiru in Albaniji prevzame stari Omer-paša višje poveljstvo. — Fazil-paša je za reforme, ki bodo javelne kaj zdale, dokler je še najviša turška postava — koran.

Razne novice.

*(Detomorivki.) Žalostne novice smo zvedeli iz Planine. V kratkem času ste bile izročeni preiskavni sodnji v Planini dve detomorivki. Prva je mlado dekle, ki je bilo za kletarico v Rakeku in je svoje dete, ktero je porodilo bilo 24. p. m., zadavilo in v stranišče vrglo. Drugo, ki je zadavila svoje dete, pripeljali so iz Loza v Planino. Res žalostni prikazni! (Laib. Ztg.)

*(Penzijonirani uradniki.) V novem mestu sta bila nagloma v pokoj djana gg. Ogrinec, sodniški svetovalec, in g. Kržič sodniški tajnik. Prvi služi sicer že res 35, drugi pa le kaci 14 let in sta oba spoštovana uradnika in narodnjaka. Vgibuje se, kaj je pač vzrok temu pripetleju?

(Beseda v čitalnici.) Prva postna beseda je bila obilo obiskana in prav zanimiva. Posebno v godbenih točkah programa smo spoznali v novem našem pevovodju g. Prohazku pravega mojstra na goslih. Pevske točke so se vršile prav dobro, ravno tako tudi veseloigra „zakonska sol“, ktero je poslovenil g. dr. Prelog. Posebno se je odlikovala naša ljubezniva gospodičina P. in bila prav vesela mlada ženica. Druga beseda je v nedeljo 7. aprila.

*(Sokolski shod.) Pri zadnjem sokolskem shodu čutila se je politična soparnost, v kterej smo živeli precej dobro. Nihče ni bil prav pripraven in občuten za veselo zabavo, ktere sicer krasijo sokolske shode. Živahen utegne postati shod 6. t. m., to je ravno isti dan, ko stopi skupaj naš deželni zbor in nas bodo gotovo počastili naši vrli poslanci! („Laibacher Zeitung.“) Naša teta klepetulja čenča o volitvah za deželni zbor take čudne, deloma nesramne reči, da si pridržimo priliko ji pošteno povedati svoje mnenje o njenem blebetanju!

* Gosp. Peter Žeravec, rojen Kranjec, je imenovan za prvosodnika c. kr. dež. sodnije v Trstu.

* „Tagespost“ je donesla 24. t. m. čuden voden članek, v ktem po svoji stari hinavski navadi slov. duhovščini na spodnjem Stajerskem in Kranjskem priporoča, naj bi se zvrkla po znanem škofu Wessenbergu in prof. Hermes-u ter napravila med seboj liberalno stranko, ki naj bi se edino le za politično svobodo potegovala itd. O tem hinavskem nasvetu povemo prihodnjč kaj več. — „Telegraf“ poroča spet, da Beust še vedno misli cerkveno premoženje zastaviti. Da mu je denarja potreba, to se pač neda tajiti; da bi pa novi svoj namen tudi res izpeljal, kakor se zdaj semtertje po svetu zažene, nad tem pa dvomimo zelo.

* Za dež. poslanca za mesti Volosko in Novigrad je bil 30. marca izvoljen okrajni predstojnik pl. g. Clesius.

* V Tolminu bode volitev novega poslanca 8. apr. Več prihodnjč.

Očitne dražbe.

Na Koroškem: Magisova kmetija in Lobenvajnova kajža pri sv. Jedrti (prva 7772 gld, druga 802 gld.), dr. 8. apr., 13. maja in 12. jun. ob 10. dop. na domu, okr. gosp. v Volfsbergu; Mesarjevo posestvo v Trgu, c. 3397 gld., dr. 10. apr., 11. maja in 11. jun. ob 10. dop. pri okr. gosp. v Trgu; Cajhnova kmetija na spodnjih Goricah, c. 2809 gld., dr. 3. apr., 3. maja in 3. jun. ob 2. pop. na domu, okr. gosp. v Rožce; Matličeva kajža v Malestičah, c. 1289 gld. potreščina pa 39 gld., dr. 4. apr., 6. maja in 6. jun. ob 9. dop. na domu, okr. gosp. v Beljace; — Kleinfarherjeva km. na Flatahbergu, c. 1806 gld., dr. 20. apr., 20. maja in 24. jun. ob 11. dop. pri okr. gosp. na zgornji Beli; — kmetija št. 62. na Rovtah z vso potreščino, c. 1088 gld., dr. 6. apr., 4. maja in 8. junija ob 10. dop. pri okr. gosp. na Trbižu; — posestvo pri Aninem mostu blizo Zagorja c. 1671 gld., dr. 13. apr., 18. maja in 19. jun. ob 11. dop. pri okr. sodn. v Celovcu; — Leskova kajža št. 5 v Iršnu c. 220 gld., dr. 10. apr., 11. maja in 20. jun. ob 11. dop. pri okr. gosp. v Greifenburgu.

Na Kranjskem: Posestvo na Brezjah, c. 2058 gld., dr. 24. apr., 25. maja in 3. jul. od 9 — 12 dop. pri okr. sodn. v Ljubljani; — kmetija na Visokem, c. 1253 gld., dr. 13. apr., 15. maja in 15. jun. od 9 — 12 dop. pri okr. sodn. v Ljubljani; — kmetija v Podbrezjah c. 3783 gld., dr. 3. apr., 3. maja in 4. jun. ob 9. dop. pri okr. gosp. v Kranju; — kmetija Podborštom c. 2000 gld., dr. 2. apr., 6. maja in 6. jun. ob 9. dop. pri okr. gosp. v Zaticini; — kmetija z vso potreščino v Hotemazah c. 1380 gld., dr. 1. in 29. apr. in 5. jun. ob 9. dop. pri okr. gosp. v Kranju; — kmetija z vso potreščino v Polhovem gradu c. 1050 gld., dr. 5. apr., 7. maja in 8. jun. ob 9. dop. in sicer prvi dve pri okr. gosp. na Vrhniki; 3. pa na domu; — kmetija z vso potreščino v Novi vasi c. 1263 gld., dr. 3. apr., 3. maja in 4. jun. ob 9. dop. pri okr. gosp. v Ložu (?); — kmetija v Gorenjevsi c. 1134 gld., dr. 6. apr., 8. maja in 8. jun. od 9 — 12 dop. pri okr. sodn. v Ljubljani; — kmetija v Gostecah c. 3792 gld., dr. 6. apr., 8. maja in 8. jun. od 9 — 12 pri okr. sodn. v Ljubljani.

Na Štajerskem: Völflfalsnova km. na spodnjih Brezjah, dr. 12. apr., 13. maja in 12. jun. od 11 — 12 dop. pri okr. gosp. v Ivnici; — kmetija v št. Petru z vso potreščino vred c. 1236 gld., dr. 13. apr., 13. maja in 13. jun. od 11 — 12 na domu št. 13. okr. gosp. v Oberwölzu; — kmetija v zgornji Frizingi c. 2400 gld., dr. 6. apr., 4. maja in 3. jun. od 11 — 12 dop. na domu, okr. gosp. v Mariburgu; — Salzmanova km. v Vrbi c. 1600 gld., dr. 3. apr., 1. maja in 1. jun. od 9 — 12 na domu, okr. gosp. v Neumarktu.

Prazne službe.

Učiteljska za nemški jezik na viši realki v Pančevu (630 gld. s stanovanjem vred) do 15. maja pri vojaškem ministerstvu na Dunaju; — mesto advokata v Kanalu skozi 4 tedne; sl. denarničarja pri loterijskem uradu s Brnu (945 gld.) do 11. apr. do brnskega lot. vodstva; — sl. pošt. odpravnik v Korneuburgu (525 gld. in 105 g. pavšala) do 10. apr. pri pošt. vodstvu na Dunaju; — sl. pošt. odpravnik v Ebersdorfu (120 gld.) do 18. apr. pri pošt. vodstvu.

Žitna cena.

v	pšenice		reži		ječm.		ovsa		turšica	
	gld.	k.	gld.	k.	gld.	k.	gld.	k.	gld.	k.
Mariboru	6	—	4	60	3	24	2	—	3	70
Celju	6	30	5	—	4	20	2	20	3	60
Ptjuju	5	83	4	20	3	—	1	75	3	10
Ljubljani	7	38	4	40	3	95	2	—	3	91
Kranju	7	5	4	70	—	—	2	10	4	—
Novem mestu	6	20	4	5	3	16	1	56	3	50
Celovcu	8	10	5	60	5	94	2	53	—	—
Beljace	8	20	6	—	5	44	2	50	—	—
Terbižu	6	84	5	20	—	—	2	10	—	—
Varaždinu	5	73	3	90	3	12	1	84	2	90
Zagrebu	5	16	4	75	4	—	2	10	2	60
Sisku	6	90	3	85	—	—	2	—	3	20

Loterija.

23. marca

Gradec: 26 62 67 79 59.
Prihodnje srečkanje je 6. aprila 1867.

Dunajska borsa 30. marca 1867.

5% metalike	58.70
5% nacional	70.10
1860 derž. posoj	86.80
Bankine akcije	730.—
Kreditne	185.40
London	128.80
Novi zlati	6.05
Srebro	126.50